

DISSIPATION, --- tschón, f. 3. 1) Förskingrande. — 2) Förströelse.

DISSIPERA, v. a. 1. Skingra. — *D. sig*, v. r. Förströ sig.

DISSIPERAD, a. p. 2. Tankspridd, förströdd.

DISSONANS, -- nånngs, f. 3. Missljud. [— nance.]

DISSONERA, v. n. 1. (i musik) Missljuda. Sages om ackorder.

DISTANS, distånngs, m. 3. 1) Afstånd, mellanrum. *D-en emellan två ställen. Hålla sig på d.*, på afstånd; (fig. fam.) bemöta någon med tillbörlig aktning, icke närma sig med för mycken förtrohet. — 2) (sjöf.) Den redan seglade eller ock återstående kursens eller vägens längd i mil. [Distance.]

DISTHEN, distån, m. 3. Mineral, bestående hufvudsakligen af basisk kiselsyrad lerjord, till färgen himmelsblå, mörkblå, grön, gul, gråaktig eller hvit, glasglänsande och i brottet ojemn. Kallas äf. Cyanit, Blåtalk, Safirspat, Falkschörl, Rhätzit.

DISTICHON, di'sstikänn, n. pl. *disticha*. (gr.) Tvåradig vers, bestående af en hexameter och en pentameter.

DISTILLAT, -- åt, n. 3. o. 3. (kem. o. farm.) Produkten af en distillation.

DISTILLATION, --- tschón, f. 3. Förrättningen, då man destillerar. *Torr d.*, sådan, då ett torrt ämne, vanligen af organiskt ursprung, utsättes i en retort för åverkan af en högre temperatur och de deraf uppkommande produkter samlas. — *Syn.* Destillerande, Destillering. [Dest.—]

DISTILLATOR, --åttår, m. 3. (uttalas i plur. — tórrår) Näringsidkare, hvars yrke är att destillera och förädla brännvin, m. m. [Destillator, Destillatör.]

DISTILLERA, v. a. 1. (kem., farm. o. hushållsk.) Ur en vätska eller ur en flytande tillstånd försatt materia, genom tillhjälp af hetta, afsondra de flygtiga delarna från de mindre flygtiga och genom rör leda dem i egna förvaringskärl, der de åter afsätta den grad af värme, som förvandlade dem i ångor, och der de således åter nedfalla i droppar. *D. vatten, åttika, brännvin.* — *Distillerande*, n. 4. [Dest.—]

DISTILLERAPPARAT, --er--åt, m. 3. Apparat, som begagnas vid destillering, bestående af panna, hatt och imkylare. [Dest.—]

DISTILLERARE, m. 3. (föga brukl.) *Se Destillator.*

DISTILLERHATT, --érhätt, m. 2. Hatten (se d. o.) på en destillerapparat. [Dest.—]

DISTILLERING, f. 2. *Se Destillation.* [Dest.—]

DISTILLERKOLF, --érkål, m. 2. pl. — *kolfvar.* Kolf (se d. o. kem.), som begagnas vid en destillering, i pannans ställe. [Dest.—]

DISTILLERKÄRL, --értjär, n. 3. Kärl, som begagnas vid destillering. [Dest.—]

DISTILLERPANNA, --érpanna, f. 1. Pannan (se *Panna*, kem.) på en destillerapparat. [Dest.—]

DISTILLERUGN, --érúnngn, m. 2. Destillerapparat, bestående uti en inkom inrättad ugn, som användes vid torr destillation. [Dest.—]

DISTILLERVERK, --érvärk, n. 3. 1) Inrättning, med tillhörande kärl och apparater m. m., för destillation i stort. — 2) Ställe, gård, hus, egendom, der en sådan inrättning finnes. [Dest.—]

DISTINGEN, di'sstingänn, m. sing. def. Benämning på en större marknad, som hålles i

Upsala uti Februari månad, och har sin upprinnelse från den offerfest, som fordom vid samma tid der anställdes till gudinnan Disas ära och kallades Disablot, hvarvid äfven ting hölls med det församlade folket och varuhete ägde rum. *Jfr. Disa.* — *Man säger äf. Distings marknad.*

DISTINGVERA, v. a. 1. 1) Åtskilja, göra skilnad emellan. — 2) Utmärka framför andra; bemöta med utmärkelse. [Distinguera.]

DISTINGVERAD, a. p. 2. 1) Noga åtskild ifrån andra. — 2) Utmärkt. *En d. karakter, personlighet.* — *Syn. Se Utmärkt.*

DISTINKT, distínnkt, a. 1. Väl åtskild ifrån andra; tydlig, klar. — *Syn. Se Tydlig.* — *Adv.* På ett tydligt sätt, tydligt. [Distinct.]

DISTINKTION, distínnktschón, f. 3. 1) Skilnad. *Göra d. på personer.* — 2) Utmärkelse; utmärkt aktning; utmärkt förtjenst ell. anseende. *Bemöta någon med d. En man af d.*, en utmärkt man. — *Syn. Se Utmärkelse.* — 3) (log.) Tydlig framställning af skilnaden emellan lika ell. närslägtade begrepp. — 4) Förklaring. *Draga sig ur en förlägenhet genom en d.* [Distinction.]

DISTINKTIONSTECKEN, distínnktschónstéckn, n. 5. Utmärkelsetecknen. Bruskas isynnerhet i fråga om korporaler och gemenskapen vid arméen. [Distinct.—]

DISTRAHERA, disstrahera, v. a. 1. 1) Afleda uppmärksamheten, störa; göra tankspridd. — 2) Förströ. — *Distraherande*, n. 4.

DISTRAIT, distrá, a. 1. (fr.) Tankspridd, förströdd.

DISTRAKTION, distracktschón, f. 3. 1) Tankspriddhet. — 2) Förströelse. [Distract.—]

DISTRIBUERA, v. a. 1. Utdela, fördela. — *Distribuerande*, n. 4. o. *Distribuering*, f. 2.

DISTRIBUTION, distributschón, f. 3. Utdelning, fördelning

DISTRIKT, distri'kt, n. 3. o. 3. 1) Område, landsträcka. — *Syn. Se Område.* — 2) Domsaga. [District.]

DISTRIKTCHIEF, distri'ktschä'f, m. 3. Befälhafvare öfver ett visst område. [District.—]

DISTRON, n. 5. *Se Vinbär (svarta).*

DISYSTER, f. 2. pl. — *systrar.* Benämning på hvarje af de flickebarn, födda af olika föräldrar, hvilka antingen på samma tid eller kort efter hvarandra hafva samma amma. Kallas så, äfven sedan de växt upp.

DIT, adv. Till det stället. *Har du varit i staden ännu? Nej, jag skall fara d. i morgon. Ända d. D. bort, d. fram, d. in, d. ned, d. upp, d. ut, d. öfver. Hit och d.*, se *Hit*. (Fam.) *Slick inte d.*, akta er att gå, komma dit; låt bli att försöka det, våga det icke. *Hugg inte d.*, akta er att utdela det hugg, slag, hvarmed ni hotar. *D. har jag icke kunnat bringa det*, derhän har jag ej kunnat bringa saken. — *Dit* bildar med en mängd verber och nomina sammansättningar, hvilka af sig sjelfva förstås. Sådana äro: *Ditbeordra, -binda, -bjuda, -blanda, -blåsa, -bringa, -bulla, -båda, -bära, -böja, -draga, -drifva, -drypa, -falla, -fara, -flyga, -flyta, -flytta, -fläta, -foga, -föra, -forsla, -frakta, -fästa, -följa, -föra, -förskaffa, -fösa, -gränsa, -gå, -haka, -hjelpa, -hinna, -hoppa, -hålla, -häfta, -häfva, -häkta, -hälla, -hämta, -hänga, -höra, -jaga, -jemka, -kalla, -kasta, -kila, -klifva, -klistra, -klättra, -knacka, -knuffa,*